

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 755/2015
03.09.2015. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бате Цветковића, председника већа, Горана Чавлине, Драгана Аћимовића, Радослава Петровића и Веска Крстајића, чланова већа, са саветником Весном Веселиновић, записничарем, у кривичном предмету окривљеног Н.Р., због кривичног дела изнуда у покушају из члана 214. став 1. у вези члана 30. Кривичног законика и др., одлучујући о захтеву за заштиту законитости бранилаца окривљеног Н.Р., адвоката С.А. и адвоката Б.С., поднетом против правноснажних решења Вишег суда у Шапцу Кв 138/15 од 14.05.2015. године и Апелационог суда у Новом Саду Кж2 993/15 од 12.06.2015. године, у седници већа одржаној 03.09.2015. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољен, захтев за заштиту законитости бранилаца окривљеног Н.Р., поднет против правноснажних решења Вишег суда у Шапцу Кв 138/15 од 14.05.2015. године и Апелационог суда у Новом Саду Кж2 993/15 од 12.06.2015. године.

Образложење

Решењем Вишег суда у Шапцу Кв 138/15 од 14.05.2015. године, одбијен је као неоснован захтев окривљеног Н.Р., за доношење решења којим ће се утврдити да је наступила релативна застарелост извршења казне затвора у трајању од три године и два месеца, на коју је осуђен правноснажног пресудом Окружног суда у Шапцу К бр.225/07 од 29.08.2008. године, која је остављена на снази правноснажном пресудом Вишег суда у Шапцу К бр.75/10 од 05.10.2012. године.

Решењем Апелационог суда у Новом Саду Кж2 993/15 од 12.06.2015. године, одбијене су као неосноване жалбе браниоца окривљеног Н.Р., изјављене против првостепеног решења.

Против ових решења браниоци окривљеног Н.Р., адвокат С.А. и адвокат Б.С., поднели су захтев за заштиту законитости због повреде закона из члана 485. став 2. ЗКП, у вези члана 485. став 1. тачка 1) ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд захтев усвоји, другостепено решење преиначи тако што ће донети решење којим ће се по жалби бранилаца окривљеног преиначити првостепено решење тако што ће се утврдити да је наступила релативна застарелост извршења казне изречене правноснажном пресудом Окружног суда у Шапцу К 225/07 од 29.08.2008. године, те да се утврди, да се иста у односу на окривљеног не може

извршити или да се наведено другостепено решење укине и предмет врати на поновно одлучивање Апелационом суду у Новом Саду као и да се на основу члана 488. став 3. ЗКП, одложи односно прекине извршење казне, до доношења одлуке по предметном захтеву за заштиту законитости.

Врховни касациони суд је на основу члана 486. став 1. и члана 487. став 1. ЗКП, одржао седницу већа на којој је размотрио списе предмета, па је нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Н.Р. је недозвољен.

Одредбом члана 485. став 1. ЗКП, прописани су разлози за подношење захтева за заштиту законитости од стране лица овлашћених за подношење захтева (члан 483. став 1. ЗКП), па између осталих у члану 485. став 1. тачка 1) ЗКП, као разлог предвиђена је повреда закона.

Одредбом члана 485. став 4. ЗКП, ограничени су разлози због којих окривљени може поднети захтев за заштиту законитости, па сагласно томе, окривљени на основу члана 485. став 1. тачка 1) и став 4. ЗКП, може поднети захтев за заштиту законитости само због повреде тог закона, прописаних у члану 74, члану 438. став 1. тач.1) и 4) и тачка 7), 10) и став 2. тачка 1), члану 439. тачка 1) и 3) и чланом 441. ст.3. и 4. учињених у првостепеном и поступку пред Апелационим судом. Бранилац окривљеног који има право да у корист окривљеног предузима све радње које може предузети само окривљени у смислу члана 71. тачка 5) ЗКП, може поднети захтев за заштиту законитости искључиво из разлога прописаних чланом 485. став 4. ЗКП.

Браниоци окривљеног Н.Р. у захтеву за заштиту законитости истичу да су побијаним правноснажним решењима повређене одредбе члана 275. ст.1. до 3. ЗКП и члана 411. став 5. раније важећег ЗКП („Сл. гласник СРЈ“, број 70/2001), које повреде закона су учињене у вези са непоступањем Окружног, а сада Вишег суда у Шапцу, у смислу обавезе достављања правноснажне пресуде на извршење, суду који је надлежан за извршење казне затвора, односно за непоступање већа Окружног суда у Шапцу у поступку доношења решења Кв 89/09 од 30.04.2009. године, којим је у односу на окривљеног Н.Р. дозвољено понављање кривичног поступка. У захтеву се указује да је погрешан став Апелационог суда у Новом Саду, изнет у образложењу другостепеног решења да је даном доношења решења Окружног суда у Шапцу Кв 89/09 од 30.04.2009. године – којим је у односу на окривљеног Н.Р. дозвољено понављање кривичног поступка окончаног правноснажном пресудом Окружног суда у Шапцу К 225/07 од 29.08.2008. године, прекинут ток застарелости извршења казне по наведеној осуди, који закључак је, према наводима захтева, незаконит и супротан одредби члана 411. став 5. ЗКП („Сл. гласник СРЈ“, број 70/2001).

Имајући у виду да повреде Закона из члана 275. став 1. до 3. ЗКП и члана 411. став 5. ЗКП („Сл. лист СРЈ“, број 70/2001), - члана 477. став 5. сада важећег ЗКП-а, нису дозвољени законски разлози због којих окривљени преко браниоца може поднети захтев за заштиту законитости у смислу члана 485. став 4. ЗКП, то је захтев бранилаца окривљеног у овом делу оцењен као недозвољен.

У захтеву за заштиту законитости браниоци окривљеног наводе да су побијаним првостепеним и другостепеним решењима повређене и одредбе члана 107. став 3. и 5. КЗ, јер у конкретном случају није постојала ниједна од законом прописаних ситуација, због којих застарелост извршења казне није могла да тече, па самим тим није ни било услова за примену одредби члана 107. став 3. и став 5. КЗ, што, према наводима захтева, значи да је дана 10.02.2014. године, наступила релативна застарелост извршења казне према окривљеном по правноснажној пресуди Окружног суда у Шапцу К 275/07 од 29.08.2008. године.

С обзиром на то да повреде закона из члана 107. ст.3. и 5. КЗ, не представљају разлог за подношење овог ванредног правног лека од стране окривљеног преко браниоца у смислу члана 485. став 4. ЗКП, то је Врховни касациони суд захтев браниоца окривљеног и у погледу изнетих навода оценио недозвољеним.

Из изнетих разлога, Врховни касациони суд је на основу члана 487. став 1. тачка 2) ЗКП, одлучио као у изреци овог решења.

**Записничар – саветник
Весна Веселиновић,с.р.**

**Председник већа - судија
Бата Цветковић,с.р.**